

Smutné Rozlučení
 Czlowěka podle Krwi, a Ctnosti
 Wýsoce Wzneseného

Aneb:

Pohřební Rázan

pri Sláwných Exequiách

Seho Excellency Swiceneho Pána
 Pána Groffa

Illessházy Joseffa,

z Illessháze,

Zámku, a Panstwi Trenčánskeho Dedi-
 čného Pána, Sláwných Stolic: Trenčanskég, a
 Lypťowskég Vrečitého Sláwného Jsspána, Wzneseného Rá-
 du Sw. Ssteffana Krále Uposttolského Welikého Krjše
 Ritjra, Geg Gasnosti Cýsarsteg, a Kralowskég Uposttol-
 skég Komorníka, Skutečneg Tayneg Raddy, a Sláwného
 Consilium Kralowského Vherského Consiliariusu, tak tež
 Wýsoce Wzneseneg Tabuly Septem-Viralskég Asses-
 sora, a Spolu-Sudce, zč.

Stere:

We Fárným Chráme Páně Kralowského Města Tren-
 čanského, pri Pritomnosti mnohých Wzáctných Pánůw
 Poslucháčůw vstně predložil;

JOANNES BAPTISTA BESKO, Sarár Turnanský,
 Dne 20. Měsíce Dnora, Roku 1766.

W T A N A W E,

wytlačené w Impressy Kollegi Akademického, Roku gál wýsse.

Justi autem in perpetuum vivent. *Sap. 5.*
v. 16.

Sprawedliwi pať na wěky žiwi budu.

Newjm, čoby lidčkému Počolenj tať
hrozné, a strassliwé mohlo by-
ti, gaťo smrt; poněwadž tať
se smrti, y ty Swati Lide bogga, že magi-
ce gu podstupiti, wšsecy zblednu, a poťiá
se. Gle! kdo byl swetěgšsý od nássého Spá-
sytele Krysta GŁžisse? a wssať, když Ka-
lich Vmučení od Angela Páně gemu byl
vřázany, swedčj Sw. Marek, že A) coepit
A 2 pave-

pavere, & tædere, počal se lefati, a testklywý býti, natolko, že podle slow Sw. Lukáča: A) Factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram, Bcíněn gest pot geho gafo kropege Krwi tekuchý na zem. Gestliže pať y sám Syn BŮží, gafo člowěk, bál se smrti, gať tehdy puhému člowěkowi nemá býti hrozná, a strassliwá. Odkud Král ten Amaletický Agag řečený, když k Samuelowy Prorokowy byl přivedený, a widěl meč w rukách Prorokowých proti sebe witáhnutý, zmerkugjice že musý vmřiti, zwolal smutným hlásen: B) Siccine separata amara mors? taťliž odlučuge horká smrt? Ach! vřrutná smrt, a nemilosrdná! vřrutná gsy, nebo mnohých ze swěta tohoto tyránským spůsobem na wěčnost posylás; nemilosrdná gsy, nebo žádneg Šodnosti, a ctnosti, žádného wěku, a pohlawy, stáwu, a umění neobyrás, ale gať Papežuw, tať Cýsaruw, gať Knížencuw, tať Grofuw, gať Drozených, tať sprostých, pod práwo nemilosrdenstwí swého powoláwás. Nehleďi ona zagistě, na sprawedliwých lidj swatost, ani na zesslý wěť starých lidj, ale gafo polni kosa,

žá-

žádné kvitky, žádné zeliny neobirá, tak podobně smrt každého nemilosrdně zachwacuje.

Sláwni Stawowé tégto Sláwneg Stolicy Trenčánskeg, čo ge to, že dnešního dne, do Chrámu tohoto Páně zhromáždění, tak smutni gste, a zarmuceni? Zdáliš a snád proto, že gsem začal mluvíti o hrozneg, a strassliweg smrti? to gá nikoli nemislim, poněwádž dobre wim, že podle Wjry wasseg wšecy wěrite, že gednuc vmřiti musýte, gáť widal ortyl Učitel Národůw: A) Statutum est hominibus semel mori, vloženo gest lidem gednuc vmřiti, darmo pať gest z wěcy teg zarmuteť brati, kteru každý powynen gest wykonati. Ginu zagistě přičinu widim gá žalosti wášseg, která neni ginssý, gedině tá, že nad týmto smutným Nastrogem, widite Orla teho Wysoce Wzneseneg Familie Illesháskeg, strilku smrti poraněného, a na powěšsaných Cymeroch čitate nápys tento: Excellen-tissimus, ac Illustrissimus D. D. Comes JOSEPHUS ILLÉSHÁZY

b

de

de Eadem, Perpetuus a Trenchin, Incly-
 torum Comitatum Trenchinienſis, & Ly-
 ptoviensis Perpetuus Supremus Comes,
 Inſignis Ordinis Sancti Stephani Regis Apo-
 ſtolici Magnæ Crucis Eques, Sacratiffimæ
 Cæſareæ, & Regio-Apoſtolicæ Majeſtatis
 Camerarius, Actualis Intimus Conſiliarius,
 nec non Excelsæ Tabulæ Septem-Viralis
 Aſſeſſor, & Co-Judex, &c. Obiit Poſonii
 8va Februarii Anno 1766. ætatis ſuæ an-
 norum 65. To geſt. Jeho Excellencia Dſwi-
 cenj Pán Pán Grof I L L E S H A Z Y
 J o ſ e f f z Illeſſháze, Zámku, a Pánſtwn
 Trenčanského Dedičnj Pán, Slawných Stolic:
 Trenčanskég, a Lyptowskég Brečitj Hlavnj Iſ-
 pán, Wzneſſeneho Rádu Sw. Steffana Krále
 Apoſtolſkého Welikého Krjze Ritir, Geg Ga-
 ſnoſti Chſárſkég, a Králowſkég Apoſtolſkég Ko-
 morník, ſkutečneg tagneg Rádnj Králowſkég,
 a Slawného Conſilium Králowſkého Wherſké-
 ho Conſiliariuſ, tať tež Wyſoce Wzneſſeneg Za-
 bulj Septem-Viralſkég Aſſeſſor, a Spolu-
 Sudce, ič. Zemrel w Preſſporku Dne 8. Měſyce
 Unora, Léta 1766. w Roku 65. Tať geſt
 zámuceni Stawowé, A) cecidit Coro-
 na Capitis veſtri. Spadla Koruna Hlavn wa-
 ſſeg,

ſſeg, chcem powědět: guž Ten, který nad
 wami, gačo Vrečity Slawný Iſſpán za
 47. Let panował, w tegto truchliweg le-
 ži Truble, guž Ten, který někdy od Ge-
 ho Gaſnoſti Cysárſkeg, a Králowſkeg
 (Swatég paměti) Karla ſſeſtého, hned
 w mladém wěku ſwem smnohýma ho-
 dnoſtami byl obdarowaný, zložil ze ſebe
 wſſecky hodnoſti, guž Ten, který pred-
 tým Wyſoce Wzneſſeneg Králowſkeg
 Kuryi neghlawněgſſý Sudce byl uſtano-
 wěný, na práwo nemiloſrdneg ſmrti po-
 wolán geſt, a na miſto zlatého a weliké-
 ho Križe, Wzneſſeného Řádu Sw. Sſte-
 ffana Krále Apoſtolſkého, od Geg Gaſno-
 ſti Cysárſkeg, a Králowſkeg Apoſtolſkeg
 nedáwno obětowaného, Vinculum mor-
 tis, zwazeť ſmrti, trpět muſý, guž Ten
 ſlowem, který wſſem byl laſkawý, a do-
 brotivy, který byl, A) Dilectus DEO,
 & hominibus, milý Bſhu, myli lidem, ſkry-
 tý geſt pred očima waſſýma.

O Žaloſt, a ſtrata waſſa weliká! Má-
 trona tá ſtaroſtliwá, o ktereſ mluwi
 Sw. Luťáč, když byla poſlad ſwug ſtra-
 b 2 tila,

tila, A) accendit lucernam, začala sviecu,
a náleznucé ho welmy se radowala: wy
smutni Stawowé, poklad wásš straceny,
wassého Vrečitého Glawného Isspána,
ani medzy timyto mnohýma začatyma
fakulami, wiceg žiwého nenágdete. Pastýr
ten Ewangelický, když ze stáda stratil byl
gednu Owečku, B) hledal gu po horách,
po dolinách, a naleznuce gu, wzał gu na
ramená swé, a powoláwal giných, aby
se z tego s ným wespoleť radowali. Wy
žármuceni Stawowé Wassého Vrečitého
Glawného Isspána, tu poslussnu Owe-
čku negwissýho Pástýra Krysta GŁžisse,
nalezliste syce, w Králowstém temto Mě-
stě Trenčánském, wزالiste ho na ramená
swé, a sem do Chrámu tohoto Páně ste
donešli, wššak, nezwolawaliste giných, aby
se swámi radowali, bywšše sami smutni,
slissýce žalostné spiwání, a trubenj z weliku
bolesti srdce wassého. Ale zložte namále
ze srdce žalost wássu, neb ačkoliw Geho
Excellencia obecnu smrt podstupyla, wššak
nicméneg toliko prenesena gest c) de mor-
te ad vitam, ze smrti do žiwota, Geho celý
Žiwot ctnostliwý, a sprawedliwý byl,
z čeho

A) Luc. 15.

B) Ibidem.

C) 1. Joan. 3.

s čeho nasleduje, že na věky má živý býti, gať svědci mudrý Salamon w predneseneg knize: A) Iusti autem in æternum vivent. Sprawědliwi pať na věky živi budu. Ctnostliwý tehdy a sprawědliwý Žiwot Geho Excellenci w Krystu Pánu usnulého Dšwiceneho Pána Groffa Blesšházn Božessá když na krátce Wzáctnim Mogim Pánům Poslucháčům predložim, prosym za trpězliwé posluchání.

SDybych se zeptati mohel Geho Excellenci Dšwiceneho Pána Groffa, gaťyby on na světě tomto Žiwot wedel, a gaťeby byli dnowé wěku Geho, bez pochyby odpowědelby mi tima slowmi Joba Patriarchy: B) Pertransierunt dies mei, tanquam naves, poma portantes, pominuli se, prawoj, dnowé mogi, gaťo Lodička gablka nosychn. Dobrá odpowěd! Lodička po mori Gablka nosycky, řadeťolwěť přegde, z gablě libeznu wuní po sebe zanechává. Wzáctni Mogi Páni Poslucháči, svět tento, podle došwěčení Žalmisty Páně, gest more weliké, a syrofé. Lodička byl Žiwot Geho Excellenci, který

c

fsta=

šťastlivě, a příkladně, bez wšeckeg vho-
n, plawil se po mori temto časnem, až k sa-
mému brehu wěčnosti. Gablka byli Geho
mnohé ctnosti, které libeznu wuní ginsym
k následowání ze sebe widávali, nebo kde-
kolwěk byl, kam se obrátil, wssade chwá-
litebnu powěst ctnostech swých zanechá-
wal. Nebylo Gemu dosti z Wysoce
Wznesseneg a Starožyteg Drozenosti
Ilesshástege pocházeti, tu sebe gestě
Drozenost wžiwobiti swem pripogiti se
vsylowal, kteru wipisuge Sw. Ambrož
takto mluwice: Summa apud DEUM
Nobilitas est, clarum esse Virtutibus, Neg-
wiššij v BOha gest Drozenost ctnostami opli-
wati.

Prwnj Ctnost Geho byla bázeň BO-
ži: tuto On hned w mládosti sweg zamil-
lowal, neb dobre wěděl to, že kdo chce
BOhu wěrně sloužiti, bázeň BOži pred se-
bu musy mjeti, aby Hřichu mohel se wa-
rowati, poněwadž gať mluwj Sw. Pi-
sma: A) Timor Domini expellit peccatum,
bázeň BOži Hřich vyhání, od člověka,
který se boggi BOha sweho. Táto bázeň
BO-

BŮži w něm splodila trognásobnu
 Ctnost, totižto: sylnu k BŮhu Náděgi,
 stálu před očima Božsku přítomnost, a
 w rucnu k BŮhu pobožnost. A syce w ná-
 děgi byl podobný Orlovi, na swem Cy-
 mery wymalowanému. Orel od sweg pri-
 rozenosti tym, samo-wnuknutým ozdo-
 bený gest, že ne jako Labuď na špicatých
 wežach, ne jako Alcion na mořských bre-
 hoch, a Sstrowanek po poli, ale na wy-
 sokeg skale, običeg mýwá přebýwati, a
 tam w tegnych Gestinách drži swé obidle-
 ni; proto wysoce včený Můž Aresius Or-
 lowy pripisal: In arduis commoratur, Na
 wysokosti přebýwá, a dobre, nebo to y sám
 Job Patriarcha swedči mluwjce: A) In pe-
 tris manet, & in præruptis filicibus commo-
 ratur, atque inaccessibleis rupibus. Na skalách
 zůstawa, a na přikrem fremenný zdržuge se, a
 na neprístupnych skalynach. Rozgimaggjce wi-
 kussytelowé Natury toto samo-wnuknuti
 Orla, spitugu se, pročby on na tať wiwy-
 ssených místech običeg měl přebýwati? a
 odpowidagu gednomislně: ne venenata
 pertingant, aby gedowite stworenj k němu ne-
 dosáhlo.

Wzáctni mogj Páni Poslucháči, tak
porussení gšme, že ač práwě na twrděg,
a wysokeg skále zdelani, a wystaweni gšme,
wšak od gedowitého stworení nařazení,
hluboce upadáme. Pádu tohoto příklad
máme na Knížeti Aposstolskem: tento po-
ložen byl na skale, když gemu Spasytel
Swěta rekl: A) Tu es Petrus, & super
hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. In
syn Peter, a na tegto skale wydelám Cyrkev swu,
a wšak na skale tegto gšuce postaweni,
od gedu gedneg děwky nařazení, wpa-
del, když sproklinaním sebe samého, s křiwu
prisahu Krysta GŁžisse zaprel, žeby ne-
znal člověka. Tomáš Aposstol nebilly
na tegže wysokeg skale? byl, a wšak wpa-
del, když ostatním Aposstolům na odpor
se položil mluwjce: B) Non credam. Ne-
wěřim. Milý BŮže gaka příčina gest,
že tak wysoké hlavy ze skaly tegto wpa-
dli? nic nezbludim, když krátkýma slowmi
powjm: c) In se confidebant. W sebe duffali.
Dokázal Peter tuto swu Naděgji tehdaž,
když Spasyteli Krystu GŁžissy powědel:
D) Etiam si oportuerit me mori tecum, non
te negabo, bychť pať měl s tebou y wmríti, neza-
prim

prim tebe. Tak sebe, a swym očim trussal
Tomášs Apostol.

Niny guž žádate a snad wěděti kde
swu nádegi skládal Nášs Dšvicený Gros
Blesšházn Bozeff ? zagistě ne ginde,
gať we wěčných tak časných wěcäch swých
měl swu nádegi, a duffanj, gedině, gaťo
Orel, na wysokeg skale, A) Petra autem
erat Christus, skala pať byl Krystus GEziš,
tuto On w geho negswětěgšých pěti ra-
nách křawých gaťo B) in foraminibus
petrae, w děrách skaly w žiwobýtí swem
míwal swé duchowné oblíbenj. Aníž ne-
ni dixu nad tak sylnu Geho k BŮhu ná-
degi, nebo podobný byl swemu Orlowi,
proto bistrým okem swým prezrel, až k
Žálmu 90. kde wwiděl že c) Qui habitat
in adjutorio Altissimi, in protectione DEI
Coeli commorabitur. Kdo bývá w pomocy
negwiššňho, w ochraně BŮha nebeského prebý-
wati bude. Wěděl čo horlivý ten Kaza-
tel Villanovanus gedneho každého z swých
poslucháčůw napominal: d) Spera in DEO,
& ipse te velut Aquila in altissimis colloca-
bit, quo non possunt Venenatorum serpen-
tum

tum conatus penetrare, Duffeg w Bŏhu, a
on tebe gafo Drel na wysokost položi, kde nemu-
že žádných gedowitých hadůw moc pristupiti. Ne-
zabíwal na napominaní Korunowaného
Proroka mluwicjho: A) Bonum est sperare
in Domino, dobre gest duffati w Pánu, nebo,
qui sperant in eo, in æternum exultabunt,
kterj duffagj w něm, na wěky plesati budu.

Po tegto sylneg Náděgi, skala, a
wždy pred očima predložená Bŏžj pri-
tomnost, ktemu Geho přivedla, že w ká-
ždem sweg dussy nebezpečenskwj, byl ssta-
sliwý, a bezpečný: Patriarcha Mlogžis
když widěl přeweliku hognost lidu neprá-
telského proti Izrahelským táhnuti, tak
se byl zastrassyl, že žádneg raddy sobě ne-
wěděl dati, kterať by se mohel pred nimi
zachowati, widice pať pozdilé geho srdce
Bůh wssemohucý, nacházá se takto ho se-
drowati: B) Si exieris ad bellum contra ho-
stes tuos, & videris equitatus, & currus,
& majorem quam tu habes, adversarii Exer-
citus multitudinem, non timebis eos. Witá-
hnessli na wognu, proti nepřitelum twým, a
wzrelbys mnoho Koniku, a wozu, a wogška ne-
pri-

přítelského větší množství, nežli ty máš, ne-
budeš se báti jich. Takliž ó BOže dobro-
tivý neměl se báti Moggžiss nepřítelů
svých ačkolivě mnohem hogněgšých? y
kterákž ne? wšak: Nec Hercules contra du-
os, aniž onen rozhlášený wítěz Herfuleš proti
divum nesměl se opowážiti bogowati, gať
tehdy měl se nebáti Moggžiss widjce mno-
hem větší hognost nepřítelů, nežli Li-
du Izrahelského? Ssliste gaťu přičinu to-
ho dáwa Sw. Pismo: quia Dominus
DEUS tuus tecum est; nebo Pán Buh
twug štebu gest.

Kowným spůsobem Jeho Excellencia,
gaťo druhý Moggžiss, magice wstawične
pred očima BOži přítomnost, směle, a
wdatné bogowal proti nepřátelům dussy
swogeg, takže gaťy někdy podpis dali
Wogácý Cýsarowi Augustowi, ten pod-
pis mnohem slusněgšý mohel dati BOži
přítomnosti. Wogácý tyto ačkoliv wí-
děli srdce své osmělené býti, proti gaťým
kolivě nepřítelům, a k tomu w hognosti
se welikeg býti, rozmišlagjce wšak nepri-
tomnosti Cýsare swého nedostatek, a pri-
tomnosti osožnost, dali gednu Tabulku

wymalowati, na gedneg straně s několika-
mi Cyfframi početnickými, nebolizto z oč-
kami, podpis tento napisagice: Hoc nihil
est, Zoto nic neplati: na druheg pať stra-
ne, těm očum gednu čárku predložili s
podpysem: Si minimum addideris, maximum
erit. Pridášli negmensší čárku, negwiceg wa-
žití bude, s kterým Symbolum nic giného ne-
chtěli oznámiti, než, že gaťo Cyffra tá o,
samotně položená, nic neplati, magice
pať pri sobě gednu toliko čárku predlože-
nu, tu hned deset plati; tať prawj gestli
pritomnost Cysare nassého pri sobě miji bu-
deme, y nasse hrdinské srdce tim wiceg v-
datnegší bude, tim meněg hognosti ne-
pritelůw se báti budeme. Tať prawjm
Dšwicený Gros (mluwice k osožnosti pri-
tomnosti Božsteg) predložice sobě pred
oči pritomnost Božsku, nebál se žádného
něšťěstí, ačkoliw v prostřed nepřatelůw
dussy swogeg byl postawený.

Witeli Wzáctni Mlogi Páni Poslu-
cháči, kterj gsu to nepřatelé lidčeg dussy?
prwnj nepřitel gest Diábel, tohoto aby-
gsme se wistrihali napominá nás Sw.
Peter

Peter Apostol: A) Vigilate quia adversarius vester Diabolus tanquam Leo rugiens circuit quærens, quem devoret. Bedlite nebo protiwjś wásś Diábel obcházn, hledage kóhobn jezral. Tento podobný hádu, který læsus nocentior. Brázený škodlivěgšh bywá: čo skusyl Sw. Augustýn když rekl: B) Fortes Christi milites dum arma Sacramentorum suscipitis pugnam adversus Diabolum indicitis, dum ejus operibus renunciatis, vehementius in vos ejus furias provocatis. Wdatni Krnsta Gězisse Nitiri, žagisto megtě, kdnž Swato-Swate Swátosti, gako nĕgaku žbron primatě, bog proti Diáblu pozdwižugete, a kdnž geho wkladum odporni gste, geho ged šlněgšh proti sebe žbuzugete. Druhý nepřitel gest Swět, tento tisyc a tisyc osydel škáwa duššám lidčým: c) Quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ. Nebo wšsecko, čo na swětě gest, žádost těla gest, žádost oči, a pýcha žiwota, to gest, wšsecko bo-guge proti dušš. Tretj gest, které nosyme, Tělo; d) Caro enim concupiscit adversus Spiritum, Spiritus autem adversus Carnem. Nebo Tělo žáda proti Duchu, a Duch proti Tělu.

amdog rom uraj 60e e Stima=

Stimato nepřítelmi potíkáni musel
věsti Nášš Dšvicenij Gros za šedesat a
pět, za které žyl, léta. Ale gakym spuso-
bem proti prwnjmu bogowal? tak gačo
Orel, proti Šádu; Orel ne za hlavu,
ale za Krky napřed chiti Šáda, proto:
ne retorqueat ora, aby žihadlo své k Orlowi
neobrátil, a spolu aby paru gedowitu wi-
pustit nemohel. Šád ten pekelný když
proti němu ged rozličného pokussenj, za-
čal wypustiti, chtějice dussu Geho zbo-
hactwý, a Klenotůw hogných ctnosti ob-
lupiti, čo tu učinil? Kjtirem sylným a hr-
dinským se vložal, Diábla pekelného, aby
žihadlo swých podwodných vkladůw dá-
leg newipustil, za krky, to gest: w počat-
ku pokussenj gehu vlapil, náhle odwrati-
ce od sebe gehu mnohonásobně pokusse-
nj. Od tohoto swého hrdinského bogu
neodstupil ani w potykáni druhého nepri-
tele, tento z krásu swu, z swými rozškossy
mnohých, ach! mnohých přewýssyl, y ny-
ni přewýssuge. Tuto zbrogu vsylowal se
márný Swět y Geho premocti, wšak
ale, y proti temuto nepřítelowy tak bogo-
wal gačo Orel proti Gelenowy. Orel
když Gelena žádá, pod swu moc podmá-
niti,

niti, čo čini? odpowida Plinius: A) Pulverem volatu collectum insidens ejus cornibus excutit in oculos ejus, ora pennis verberans, donec in rupes præcipitet. Prachu z letenim do fridel nabere, a sedna na rohy geho, do oči syne, a dotud fridly vsta pere, do-
 kud nevpadne. Koho wyobrazuge Gelen? Swět tento, a geho rozskosse, nebo gačo swět, a rozskosse geho, w hlasu mylém, w rečy hladkéz zalezegi, tak Gelen w těch-
 to wěcech se oblibuge, prečoż y podpis dostal: Incautum modulamina sternunt. Neopatrneho hlas libezny rani. Slissel syce mnoh-
 dikráte Oswiceny Grof milý hlas swěcký, počul hladké, a libezné rečy, widěl mno-
 hé swěta tohoto rozskosse, wssak, aby gich premohel, pred oči sebe predložil prach sweg smrtnosti, mluwice w srdcy swem z mudrým Salamunem B) Vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Márnost nad márnosti, a wssacko márnost: zagistě sylná zbrog proti swětu spomnět na smrt. A zdáliz zwytězil y nad swým vlastním Tělem? Toto sweg žádosti mnohé Sussy wywá-
 dy naproti dussy. Sussy tyto neomilně walyli se někdy na dussu Oswiceneho Groffa,
 e z nebo,

A) Lib. 10. c. 4.

B) Eccl. 1.

nebo, A) omnes, qui pie volunt vivere in Christo JESU persecutionem patientur, Všněchni kterj chtějí pobožně živi býti w Kristu JEZIS, protivěnstwí míti budu, však nic meněj tu také byl podobný Orlovi swému, nebo jako Orel, wydíje sedmo-hlawu Hydru, tu zmužilostu se obličá, že ne gednu, ale y sto muže přewyšsyti, na čo hledíje od Včených nápis wzał: obvia centeno. Gotowy potíkatí se ze sty. Tak y Dšwicený Grof, Sussum týmto zmužile se postavil, a z BOží přítomnostu oblečený, a posylněný, nad nými šťastliwě wytěžstwí obsáhel, a né bez přičyny, nebo B) Timenti Dominum non occurrunt mala, sed in tentatione DEUS illum conserva-bit, & liberabit a malis. Bogjěho se Pána, nepotkají zlé wěcy, ale w pokússení zachová ho Buh, a wyslobodí od zlých wěcy.

Ai taká byla gěho Pobožnost? byla wrucná, a wstawičná, kteru aby w sobě každodenně rozňicowal, ne len w zdrawí, ale y w nemoci swęj postawěný plniti nezameškal, kdýž pre swu nemoc nemohuce do Chrámu Páně giti, z dowolením Du-chow-

chowneg Wrchnosti, w pokogijcku swem
 strz Naměstnika Krystowého Obětu nekr-
 wawu dáwal sebe konati, kde slásku BO-
 ži zapálený, jako Orel, letěl s dwoma
 swými kridlami k sluncy sprawedlnosti,
 které oswěcuje každého člověka přicháze-
 jícího na svět: a které to byli Geho dvě
 kridla? prwnj bylo, žiwá, a opravdiwá
 Wjra, druhé, čistá, a téměř seraffynská
 Lásta naprotiw Spasyteli Krystu GEŽI-
 ssy, pod spusobem chleba prebywagjícímu.
 Nebyl tu konec gehu Pobožnosti: nebo chře-
 gjece y swému Poddanstwí príležitosť vči-
 niti, aby při tegto Oběti nekrwaweg BO-
 ha swého chwáliti mohlo, Chrámí Páně
 po swém Sláwném Pánstwí z gruntu,
 a fundamentu dal wystawyti, jakožto:
 Chrám Dubnický, Templanský, Sučán-
 ský, Nemssowský, w Čalokezy Sláwneg
 Stolici Pressporské Kilický, aby tak chwa-
 la BOŽI se rozssyrila. Zagistě gestliže Se-
 tnyl ten w Spasytele nassýho, proto byl
 milost dostal že A) Synagogam ædificavit,
 že prawý byl školu wystawil, gakby neměl
 míti w Krystu Pánu vsnulý Gros y po
 f smrti

smrti milost v BOha, když tak mnohé, a nákladné činil věci, kcti, a chwále BOžsteg.

Z tegto pak welikeg Pobožnosti, pocházala Jeho poníženost, spogená s priveditíwostu, a lástkawostu, která také od mladosti w něm se byla rozmnožila. Wy tuto swědectwí wydáwagte Sláwní Stawowé, spolu s welebným Kněstwím, gať swěckého, tak Reholnického stawu, kterj gste se s ným často, směle, a důwěrně rozmluwali, zdális gste negmensšý znamení pychy w něm poznali? gisté swěčit musyte, že žádného z wás nezapowrhel, když wšeckým wám swu lástkawost wkazowal; powěděl syce někdy Sw. Bernard: Magna prorsus, & rara Virtus, humilitas honorata, že gať weliká gest, tak žrítka se nachází Ctnost, poníženost wctená, táto wšak ctnost byla genu wlastná, a každodenná. Příklad tegto Poníženosti bral sebe z Dawida, Žálmisty Páně, který ač na Krále Izraelského pomazaný, gaťo Prorok ctěný, a muž wedle srdce BOžeho nazwaný byl, wždy proto w pokore, a
poni-

poniženosti zůstal, gať sám svědčí :
 A) Domine non est exaltatum cor meum,
 neque elati sunt oculi mei, neque ambula-
 vi in magnis, neque in mirabilibus super me.
 Páne nenissť povyššeno srdce mé, aniž wzdwiže-
 né gsu oči mé, aniž gsem chodil wsofomyslně,
 ani w diwných, a wišňch věcäch nademne. Ko-
 wným spůsobem Oswicený Gros neprohla-
 dagice na swug Wysoce Wznessený Rod,
 a Wysoký Kraginský Vrad, wždy w ži-
 wobiti swem poniženost mřlowal, řdyž
 bez wyminky osob, řžděmu milost swu,
 a priwětřwost wdělowal. Náchazy se w
 Kragině Egyptskeg geden Potok gménem
 Nilus, řterý ze swu wchřkostu celu zem
 Egyptsku obwlažuge, a občerstwuge, od-
 řud řdyž gednuc Egypčané byli přišli ř
 Cýsarowi Vespasianowi, a od něho řáda-
 li rozličné milosti, odpowědel jim: Hau-
 rite a me tanquam a Nilo, wřžte, a berte
 odemne Cýsarřke milosti, gaťo ř Nilusa potoka
 wassňho. Wřactni mogi Páni Posluchá-
 ři, wřdj se mně, ře Oswicený Gros Břlesř-
 řážň Bořeff w rozdřwřni milosti, a
 priwětřwosti sweg temuto potoku byl po-
 dobný, nebo řdyž mnohdiřřate přišlo ř ně-
 f 2 mu.

mu Stoličné Zemanstwo, když prisslo
Kněžstwo, když prissli prespolni, a nezná-
mi, on wseckých milosti swu obwoláží,
a občerstwil, gažby jim chtěl mluwiti:
haurite a me tanquam a Nilo, berte, a pri-
megte odemne milost mu, gažo wodu z potoka
Nilus řečeneho, slowem: A) Clementia ejus
quasi imber Serotinus. Geho milost, a pri-
wětivost byla, gažo Brodnj děst večernj,
wssem Prodám Zemským negožitečněgšy.

A gessťe kde ge tá gehu sprawedliwost
newyhnutedlná? sprawedliwost gaž mlu-
wj Cyrkewnj, a swětšé práwo: Est con-
stans, & perpetua voluntas, jus suum uni-
cuique tribuendi. Spawedliwost prawj ge
stála, a wstawičná wule, práwo své gednému
každému wdělití. Náššho Dšwiceneho Groffa
wule, byla tať stála, že wdělowal BŮ-
hu, čo bylo Božjho, Cyrkwi swateg, čo
bylo Cyrkewnjho, bližným, čo bližnjho
bylo. Bližnjmu wdělowal wprimnost, a
lásku, BŮhu čest, a chwálu, Cyrkwi
Sw. Katolickeg poslussnost, zwelebený,
a rozššyrený. Rozššýril owšsem Swatu
Cyrkew Rjmsku Katolicu, když mnoho
množ

množství lidských duší, totižto: Celé tři
Osady; Dolnu Suču, Hornu Suču,
Grabowku, a jiné mnohé duše po svém
Slavném Pánství z bludu, a Kacíř-
stva Luteránského přivedel do Ověnce
Křesťovského.

Čto povím dále o Jeho pravdo-
mluvnosti, poněvadž žádné lhářství,
a nepravdy od něho žádně neslyšely? po-
vímli, že Blahoslavený jest, pravdu
mluviti budem, nebo y mudrý Sála-
mun mně to potvrzuje řečce: A) Bea-
tus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo.
Blahoslavený muž, který nevpadel slovem vstma
svými. Čto o Jeho ve všem dobrém,
až do smrti stálem zetrvání misleti mám?
oznámimly že je s Korunu života vě-
čného obdarovaný? slova mé vpevnu-
je sám Spasitel, škrz vsta Míláčka svého
mluvjícího: B) Esto fidelis usque ad mor-
tem, & dabo tibi Coronam Vitæ. Buď
věrný až do smrti, a dám tobě Korunu Života.
Čto slovem, o Jeho ostatných, pravě
Angelských ctnostech mluviti můžem,
s kterýma jako zralý klas žitný byl na-
plněný? zagistě on byl zrno to dobré, kte-

ré do dobrej země padnuce: A) aliud tulit fructum Centesimum, aliud Sexagesimum. Gine' stonásobný, gine' šesdesát násobný vžitel přineslo. D Wysoce Wynešený Groffe, gať pěťne gsy za 65. lét dozrel, gať wěliky vžitel, a hognosť ctnosti před Bohem wsemohucým gsy vřázal, tať že musým o tobě powědět: B) Ingredieris in abundantia Sepulchrum, sicut infertur acervus tritici in tempore suo. Wegdesß w hognosti do Hrobu, gaťo wnesená bywá hromada pšsenice časem swogim.

Plinius wypisuje: c) že za času Fontega Pudmistra Rymanského nacházel se geden člověk, který tať rychlého běhu byl, že za pol dna 75. vlastých mil vběhel. Ale na stranu vstup ty rychlý člověče, rychlegšší byl Nášš Dšwicený Gros, který ne len za pul dna, ale pres celý Žiwot swug běžel cestu ctnosti, cestu spravedlnosti Krestjánskeg D) usque ad perfectum diem, až k dofonalému dnu, natolko že směle muže powědět ze swatým Pawlem: E) Cursum consummavi, fidem servavi, in reliquo reposita est mihi Corona justitiæ, quam reddet mihi Justus Judex. Běch gsem dofonal, Wjeru gsem zachowal, naposledy odložená mi gest Koru-

Koruna spravědnosti, kteru mně dá Sudce spravědlivý. To my tobě ctnostlivý, a spravědlivý Dšvicený Groffe wespolek srdečně wynssugeme, aby po dokonálem běhu žiwota twého, dal tobě Buh Korunu spravědnosti, Korunu Žiwota Wěčného.

Tu gsem guž měl Wzáctni Moggí Páni Posluchači reč mu dokonáti, ale pricháza mi na mysel že Geho Excellencya Dšvicený Grof Blesšházn Božeff od sweg počrwnosti, a swých milých dobre přegjých, má se odebrati, a poněwádž ten geho lastawý, a přiwětivý gázyk, wkrutná smrt, tak sylně zawázala, že to wjceg konati nemuže, gá Geho, ačkoliw nehodným budem Máměstnikem, a gménem Geho dokonám smutné poslední rozlučení.

Ponegprw techdy podle meg powynnosti z neghlupšsý poklonu před Twug Trun Cýsaršty a Králowšty přistupugem, Gásnost Cýsaršká, a Králowšká Uposttolšká MARIA THERESIA, za wšfectu Milost Cýsarstu, a Králowstu mně wdělenu, znegwětšsý počoru ponjže-

ně ruku ljbám', za fteru: A) DEUS Patrum nostrorum det Tibi gratiam, & omne Consilium Tui Cordis sua virtute corroboret, ut gloriatur super te Jerusalem, & sit nomen Tuum in Numero Sanctorum, & Justorum. Buh Otcůw nassých deg tobě milost, a wsselike' predsewzeti srdce twého, nech posylni swu moc, aby se štebu slávit mohla celá Vheršká Zem, po časném paš twém Panowánij, nech gmeńo twé wweveno bude w počet Swátých, a sprawedliwých.

Od wás po druhé smutné berem rozlučení Wýsoce Wznesené Tagné Kaddy: Pestánská, a Pressporská, netagim Wassu dobrotu weliku, mně hogně wřázanu, natolko že se mužem z Wčytelem wssedch Náródůw pochwáliti: B) Sicut Angelum DEI recepiſtis me, gaſto Angela BŮžjho mne gſte prigali do Kaddy wasseg, za tuto wassu dobrotiwost pokorně děkujem, a wzmagjce že: c) Ubi non est Gubernator, Populus corruet, Salus autem ubi multa Consilia. Kde není Spráwce, lid padne, spo- možení paš gſt w množstwě Kadcůw, nechť wás Buh pro ridění, a šspráwě Náródu nassého Vherškého zdržuge, aby se chwálit mo-

mohli wssyčny: A) Unguento, & variis odoribus delectatur cor, & bonis amici consiliis anima dulcoratur. Srdce w mazsti, a rozličneg wunij má swu oblíbenost, dusše pať z užitečneg pritele radny skusuge sladkost.

Guž se k tobě naklonugem má Negmi-
legššy Grofka, zrenice oči mých, a prawá
polowyce srdce mého Theresna Traun,
a Abensperg. Bylo sylné nasse milowání,
když gsme wždy byli w dwogjim těle gedno
srdce, w dwogjim srdcy gedna mysel, w
dwogji dusšy gedno Tělo. Ach gať trpké, a
bolestné gest moge s tebu rozlučení! nebo

Non dolor est major, quam cum violentia fati
Unanimi solvit Corda ligata fide.

Wětšij bolest w swětě neni,
Gaťo, když Buh milých menj;
Dwuch srdcy společnu bitnost,
Privedice skrz smrt w osobitnost.

Alle poněwádž guž gsam k cyli prissel,
mně od Boha vloženému, kterj wiceg
překročiti nemužem, proto má Vprimná
Grofka drahý mug Diamante, tebe po-
slednj Vale dáwám, za lásku a vprimnost
Manželsku, za starost, a pečliwost, kterus

měla o mojí zdraví, požehnej tě Bůh na tomto, y na druhém světě, a dej tobě prodlužení Života tvého, abys, jako gsy guž šťastlivě dožila: A) Filios Filiorum tuorum, Dítěti dítek tvogich, tak z ných wesele w-žíwala mnohé potěšení.

Lučím se stebu gediný Synu můj JO-ANNES BAPTISTA ILLÉSHÁZY, spolu y smílu Grofku twogu Gndoniu Battyann, vprimnu Newěstu moju, za tu Synowsku lásku, za tu čest, kteru gste mi provkázowali, nech splný Bůh na wás, čo wšsem ctitelům Kodicu swých prislíbil: B) ut bene sit vobis, & sitis longævi super terram, aby dobre bylo wám, aby gste byli dlho-wěky na zemi: žebyste mohli widěti dítky, Dítek wassých. Nech ten milí Wnuček můj Bistwán, Synáček wás, spolu y Dcerku wassu Bo-žessu milu wnučku moju, prospíwá: c) Sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines, mudrosti, a wěkem, a milosti v Boha, y v lidi k weliké nádegi náššého domu Illes-házského.

Y swami se rozlučugem milé mé Dcé-ry, předně stebu: Theresna Illesházy, spolu y s milým Grofem twým Adamem Bat-tyann,

thánny, mým Vprimným Zatém; po druhé
s tebu: Gulhanna Ellesbázny, y s milim Gro-
fem twým Bánem Balassa; vprimným Za-
tém mogim, po tretj s tebu: Franciska El-
lesbázny, y s milim Grofem twým Jozeffem
Batthánny, vprimným Zatém mým, pristup-
te ke mne, a priměte poslednj Otcowské po-
žehnání: A) Benedicat vobis Dominus, & cu-
stodiat vos, misereatur vestri, & det vobis pa-
cem. Požehnégz wás Buh, a ostriheg, milostiv
wám bud, a degz wám pokoj po wšech dni Ži-
wota wassňho.

Bene valete B) megte se dobre Wysoce
Wznesené Familie podle pokrwnosti semnu
spogené, za wassu lásku, a vprimnost pritel-
stvu, kteru gste mně provkázowali, s weliku
uctiwostu děkugem. Deg Buh Wšemoh-
ucý, aby nás, kterých zde na swětě spogila
gednota křwi, gednota Prátelské lásky, spo-
gila také někdy wšech šťastliwá wěčnost, a
blahoslawěné w nebesých Towarýšstwo, že-
by gsine se mohli pred Trunem Bozsteg we-
lebnosti wespolek swititi: c) Quasi stellæ in
perpetuas æternitates. Gako hwězdy na wěčné
wěčnosti.

Lučim se také swami, Sláwni Stawo-
wé tegto Sláwneg Stolicy Trenčánskeg,
obwzlasťně swami, kterj gste w Bradě, a
Hodnosti Stoličneg postaweni, za wassu
wděčnost, a Uctiwost, kteru gste mně, w ži-
wobitj mém čjnili: A) Tribuat vobis Domi-
nus secundum cor vestrum, & omne consilium
vestrum confirmet, Nech wám učiní Buh podle
žádosti srdce wassýho, a nech potwrdzi wsseliku raddu
wassu, k obecnému dobrému celeg tegto
Sláwneg Stolicy.

Naposledy wám wssem Vale dáwám
Duchowného, a swěckého stawu, gakého-
koliw Titulu, a Dustogenstwí Páni, kterj k
tomuto Pohrebowání, poslední počesnost
učinit mrtwému Tělu mému sem gste se
zhromáždili; za tuto lásku Krestiánsku budiž
wám Buh odplata. A učin: aby, kdýž nás
wssch někdy do Vdoly Jozaffatowého zhro-
máždí Angelská Truba, mohli gsme se zhle-
dati, a vhlidati na práwjcy Sudce ná-
ssého mezy sprawedliwými.

A M E N.

a) Ps. 19.

